

Adevărata Religie

Abu Amina Bilal Philips

Islamul **3**

Mesajul Islamului **6**

Mesajul Falsei Religii **11**

Universalitatea Islamului **14**

Recunoașterea Lui Allah **16**

Islamul

Primul lucru care ar trebui știut și înțeles în mod clar despre Islam este semnificația denumirii acestei religii. Islamul nu este numit după o persoană, cum este în cazul Creștinismului, care și-a primit denumirea după Isus Christos (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui), sau în cazul Budismului - după Gotama Buddha, Confucianismului - după Confucius, sau în situația Marxismului - după Karl Marx. Nu și-a primit numele nici potrivit denumirii vreunui trib, cum a fost în cazul Iudaismului care a fost numit după tribul Judah sau al Hinduismului, numit după Hindus. Islamul este adevărata religie a lui Allah¹ și ca atare numele său reprezintă principiul de bază al religiei divine; supunerea totală a voinței față de singura divinitate demnă de venerare. Deci nu avem de a face cu o nouă religie adusă de Profetul Muhammad (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui)² în Arabia secolului al VII-lea, ci pur și simplu cu singura religie adevărată provenind de la Allah și exprimată în forma sa finală.

Islamul este religia care i-a fost dată lui Adam, primul om, și totodată primul profet al lui Allah. De asemenea, Islamul este religia tuturor profeților trimiși de Allah umanității. Numele religiei cerești Islam nu a fost decis la ani

¹ Allah înseamnă Dumnezeu în limba arabă. Chiar și creștinii arabi spun Allah.

² Această rugăciune este spusă după numele tuturor profeților lui Allah.

de zile după apariția acesteia de către alte generații de oameni. Numele a fost ales de Allah Însuși și acest lucru a fost menționat în mod clar în Coranul cel Sfânt, ultima revelație făcută umanității. În cartea finală a revelației divine, Allah afirmă următoarele:

"În ziua aceasta, am desăvârșit religia voastră și am împlinit harul Meu asupra voastră și am încuviințat Islamul ca religie pentru voi!" (Coran, traducerea sensurilor, 5:3)

"Acela care dorește o altă religie decât Islamul, nu-i va fi acceptată, și el se va afla în Lumea de Apoi printre cei pierduți!" (Coran, traducerea sensurilor, 3:85)

"Avraam nu a fost nici iudeu, nici creștin. El a fost credincios adevărat și întru totul supus lui Allah [musulman], și nu a fost dintre cei care-l fac semenii" (Coran, traducerea sensurilor, 3:67)

Nicaieri în Biblie nu veți găsi că Allah spune poporului profetului Moise sau descendenților săi că religia lor este iudaismul, sau creștinilor că religia lor este creștinismul. De fapt, Christos nu a fost numele său, și nici Isus! Numele Christos provine din cuvântul grecesc „Christos”, care înseamnă “cel uns”.

Adică Christos este o traducere în limba greacă a denumirii evreiești “Mesiah”. Pe de altă parte, numele Isus reprezintă o formă latinizată a numelui evreiesc Esau.

Pentru a păstra tonul simplu, voi continua să fac referire la profetul Esau (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui) cu numele de Isus. În ceea ce privește religia sa, era reprezentată de ceea ce a cerut adepților săi să facă. Ca și profeții de dinaintea sa, le-a cerut oamenilor să se supună voinței lui Allah (aspect ce face parte din Islam) și i-a avertizat să stea departe de zeitățile false plăsmuite de imaginația umană. Potrivit Noului Testament, el i-a învățat pe cei care l-au urmat să se roage astfel: «*Facă-se voia Ta atât în cer, cât și pe pământ*».

Mesajul Islamului

Supunerea totală a voinței față de Allah reprezintă esența venerării, iar principalul mesaj transmis de religia divină a lui Allah este cel de a-L venera numai pe Allah și de a evita divinizarea oricui altcuiva (vreunui loc sau a altuia în afară de Allah). Tot ceea ce ne înconjoară este creat de Allah, Creatorul tuturor lucrurilor, și numai El este demn de slujire. Se poate afirma că, în esență, Islamul îi cere omului să se îndepărteze de la venerarea creațiilor și îl invită să nu divinizeze pe nimeni altcineva în afară de Creator. El este singurul vrednic de venerarea omului, pentru ca doar prin voința Sa răspunde la rugăciuni. Dacă un om se roagă la un copac, acest copac nu poate să răspunda rugăciunii omului respectiv. S-ar putea afirma: “Este evident”, însă în ceea ce îi privește pe cei care venerază copaci s-ar putea să nu fie clar acest aspect. În mod asemănător, cei care se roagă la Isus, Buddha sau Krishna, la Sfântul Christopher sau Sfântul Jude ori chiar la Muhammad, rugăciunile lor nu pot fi răspunse decât de Allah. Nici un obiect sau nici o persoană nu are puterea de a răspunde la rugăciunile oamenilor.

Isus nu a spus celor care l-au urmat să îl venereze pe el, ci să îl slăvească pe Allah. După cum ni se spune și în Coran:

"Și când va zice Allah: "O, Isus, fiu al Mariei! Le-ai spus tu oamenilor: "Luați-mă pe mine și pe mama mea drept dumnezei în locul lui Allah?", el îi va răspunde: "Mărire Ție! Eu nu aș fi putut să spun ceea ce nu aveam dreptul să spun! Dacă aș fi spus, ai ști, căci Tu doară știi ce este în sufletul meu, pe când eu nu știu ce este în sufletul Tău! Doară Tu ești Marele Știutor al celor neștiute!" (Coran, traducerea sensurilor, 5:116)

Isus nu s-a venerat pe sine, ci l-a venerat pe Allah. Acest principiu de bază este prezentat la loc de cinste în capitolul care deschide Coranul, cunoscut drept Sura Al-Faatihah, versetul 5:

" Numai pe Tine Te adorăm, numai la Tine cerem ajutor"

Într-un alt capitol din ultima Carte revelată, Coranul, Allah a mai spus:

"Și Domnul vostru zice: "Chemați-Mă și Eu vă voi răspunde! Aceia care din prea multă trufie refuză să Mă adore vor intra în Iad umiliți!" (Coran, traducerea sensurilor, 40:60)

Trebuie scos în evidență faptul că mesajul de bază al Islamului este că Allah și creația Sa reprezintă în mod clar entități diferite. Allah nu se regăsește în

creația sa și nu face parte din aceasta și de asemenea Allah nu este creația Sa sau o parte din aceasta. Acest lucru ar putea părea clar, însă acțiunea omului de a venera creația în loc să Îl slăvească pe Creator este bazată, în mare parte, pe înțelegerea eronată a acestui concept. Este vorba despre opinia potrivit căreia esența divinității se regăsește pretutindeni în creația Sa, sau că entitatea divină este sau a fost prezentă în anumite aspecte ale creației Sale, ceea ce a oferit justificare pentru venerarea creației, deși acest lucru ar putea fi numit și slăvirea lui Allah prin intermediul creației sale. Totuși, mesajul Islamului, în forma în care a fost adus umanității de către profeții lui Allah, este cel de a-L venera doar pe Allah și de a evita venerarea creației Sale, fie în mod direct sau indirect. În Coran, Allah spune clar:

"Noi am trimis la fiecare comunitate un trimis [ca sa le zică]: "Adorați-L pe Allah și țineți-vă departe de politeism!" (Coran, traducerea sensurilor, 16:36)

Atunci când cel care venerează idoli este întrebat de ce se închină unor idoli creați de om, răspunsul invariabil este că nu venerează de fapt acea statuie de piatră sau imagine, ci pe Allah, care este prezent în ea. Ei susțin că idolul din piatră nu reprezintă decât un punct focalizat al esenței lui Allah, și nu pe Allah Însuși! Cei care au acceptat conceptul potrivit căruia prezența lui Allah se regăsește în creația sa, în orice formă, vor fi obligați să accepte

acest argument al idolatriei. În timp ce o persoană care înțelege mesajul de bază al Islamului și implicațiile acestuia nu ar cădea niciodată în idolatrie, indiferent cum ar fi explicată aceasta. De-a lungul timpului, cei care au pretins existența divinității în ei înșiși și-au bazat pretențiile pe credința greșită că Allah se regăsește în ființa umană. A fost necesar doar să afirme că deși Allah se regăsește în toți oamenii, potrivit concepției lor eronate, El se regăsește într-o măsură mai mare în ei decât în semenii lor. Deci ei pretind că ar trebui să ne supunem voinței lor și să îi venerăm, pentru că ei sunt fie Însuși Dumnezeu personificat, fie Dumnezeu concentrat într-o persoană.

În mod asemănător, cei care au susținut sanctificarea altor oameni după ce aceștia din urmă au trecut în neființă, au găsit un teren fertil printre cei care acceptă falsa credință potrivit căreia Dumnezeu este prezent în ființa umană. O persoană care a reușit să își însușească mesajul primordial al Islamului și implicațiile acestuia nu ar fi niciodată de acord să venereze o altă ființă umană, indiferent de circumstanțe. Esența religiei lui Allah este un apel clar la venerarea Creatorului și la respingerea slăvirii creației, în orice formă s-ar prezenta aceasta. Aceasta este semnificația motto-ului Islamului : "Laa Ilaaha illallaah" (Nu există altă divinitate în afară de Allah).

Repetarea acestuia atrage în mod automat după sine includerea celui care îl pronunță în Islam, iar credința sinceră în acest motto garantează Paradisul.

Astfel, Profetul Muhammad (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui) a

spus: "Oricine rostește 'Nu există alta divinitate în afara de Allah' și moare crezând în acest crez va intra în Paradis" (relatat de Abu Dharr și inclus în seria de relatări autentice de Al-Bukhaaree și Muslim).

Acest motto constă în supunerea față de Allah ca fiind singura divinitate, supunerea față de El prin respectarea poruncilor Sale, precum și renegarea politeismului și politeiștilor.

Mesajul Falsei Religii

Există atât de multe secte, culte, religii, filozofii și mișcări în întreaga lume și toate pretind că reprezintă calea cea dreaptă sau singura cale spre Allah. Cum se poate determina care dintre ele este cea corectă sau dacă toate sunt bune? Metoda prin care s-ar putea găsi răspunsul este cea prin care se înlătură diferențele superficiale dintre învățăturile diverșilor pretendenți la adevărul suprem și identificarea obiectului central al venerării, la care aceștia fac apel în mod direct sau indirect. Ei susțin fie că toți oamenii sunt zei, fie că anumiți oameni au fost Allah sau că natura este de fapt Allah ori că Allah reprezintă o plăsmuire a imaginației umane.

Deci se poate afirma că mesajul de bază al falsei religii este cel că Allah poate fi venerat sub forma creației Sale. Falsele religii îl îmbie pe om să venerateze creația numind-o pe aceasta sau pe unele aspecte din ea Dumnezeu. De exemplu, profetul Isus le-a spus celor care l-au urmat să Îl venerateze pe Allah, însa cei care pretind a fi adepții săi le cer în ziua de astăzi oamenilor să îl venerateze pe Isus, susținând că acesta a fost Allah!

Buddha a fost un reformator care a introdus un număr de principii umaniste religiei din India. El nu a afirmat că este Dumnezeu, nici nu a sugerat adepților săi faptul că el însuși ar reprezenta un obiect de venerare. Totuși, în

ziua de azi, majoritatea budiștilor din afara Indiei l-au adoptat ca fiind Dumnezeu și se închina idolilor făuriți de ei potrivit percepției proprii referitoare la modalitatea în care acesta ar arăta.

Folosind principiul identificării obiectului de venerare, religia falsă devine evidentă, iar natura inventată a originilor sale devine clară. După cum Allah a spus în Coran:

“Nu adorați afară de El decât niște nume pe care le-ați născocit voi și părintii voștri și căroră Allah nu le-a pogorât nici o dovadă! Judecata nu este decât la Allah! El v-a poruncit să nu-L adorați decât pe El! Aceasta este religia cea dreaptă, însă cei mai mulți oameni nu știu” (Coran, traducerea sensurilor, 12:40)

Se mai poate susține faptul că toate religiile promovează învățături pozitive, așa că de ce ar conta pe care dintre acestea le urmați. Răspunsul este că toate religiile false promovează cel mai mare rău, venerarea creației. Venerarea creației este cel mai mare păcat care l-ar putea comite omul, pentru că acesta contrazice însuși scopul creației sale. Omul a fost creat doar pentru a-L venera pe Allah, după cum Allah a spus în mod clar în Coran:

"Eu nu am creat spiritele și oamenii decât pentru ca ei să Mă adore"(Coran, traducerea sensurilor, 51:56)

Prin urmare, venerarea creației, care reprezintă esența idolatriei, este singurul păcat de neiertat. Cel care moare în această stare de idolatrie și-a pecetluit soarta pentru viața viitoare. Aceasta nu este doar o părere, ci este un fapt revelat de Allah în cadrul ultimei sale revelații către umanitate:

"Allah nu iartă să I se facă vreun părtăș. Afară de aceasta, El iartă cui voiește. Iar acela care pune în rând cu Allah un părtăș, născocеște un mare păcat!" (Coran, traducerea sensurilor, 4:48)

Universalitatea Islamului

Cum consecința falsei religii este atât de gravă, adevărata religie a lui Allah trebuie să fie înțeleasă la nivel universal și accesibilă, nu delimitată pentru cineva anume, loc sau timp. Nu trebuie să existe condiții pentru ca un credincios să obțină Paradisul, cum este, de exemplu, la creștini, care cred într-un salvator, într-un mântuitor etc. Pe când principiul de bază al Islamului este în definiția lui - singurul salvator este Dumnezeu - unde găsim rădăcinile universalității Islamului. Oricine crede că Allah este Unul și este diferit de creațiile Sale, se supune lui Allah și crede în profetul Muhammad (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui), el devine musulman în trup și suflet și este eligibil pentru Paradis. Oricine, oricând, din cea mai îndepărtată regiune a lumii, poate deveni musulman, un discipol a religiei lui Dumnezeu, Islam, respingând venerarea creațiilor lui Allah și întorcându-se la Allah Unicul. Este de reținut faptul că identificarea în supunerea la Allah îl solicită pe acela care alege între bine și rău, iar această alegere implică responsabilități. Omul va fi responsabil de alegerea sa și în același timp el trebuie să încerce până la capătul puterilor să facă bine și să evite răul. Cel mai bun lucru este să-L adorăm pe Allah Singur, iar cel mai rău lucru este să adorăm creațiile lui Allah în locul Său. De fapt, acest lucru este exprimat în Sfântul Coran:

”Cei care au crezut în [Islam], precum și aceia dintre cei care au fost jidani, dintre creștinii și sabeenii care au crezut în Allah și în Ziua de Apoi și au făcut bine, vor avea răsplata lor de la Domnul lor. Ei n-au a se teme și nici nu se vor mâhni” (Coran, traducerea sensurilor, 2:62)³

”Iar cei care-i iau drept aliați pe Allah, pe Trimisul Lui și pe cei care cred [vor izbândi, căci aceasta este] tabăra lui Allah care va fi biruitoare!” (Coran, traducerea sensurilor, 5:56)

³ În acest verset, cei care au fost jidani, creștinii și sabeenii se referă la cei care au devenit musulmani și au acceptat Islamul înaintea profetului Muhammad (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui); aceștia urmau profeții Moise, Isus și alți profeti care au fost trimiși cu același mesaj. Acest vers se referă și la cei care au fost de altă credință și au acceptat Islamul și adevărul acestuia.

Recunoașterea Lui Allah

Întrebarea care se ridică aici este cum ne putem aștepta ca toți oamenii să creadă în Allah, date fiind diversele lor medii de proveniență, societăți și culturi? Pentru ca oamenii să fie responsabili în actele de adorare față de Allah, ei trebuie să aibă acces la cunoașterea lui Allah. Revelația finală ne învață că toți oamenii au identificarea lui Allah imprimată în sufletele lor, este o parte din firea lor cu care au fost creați.

“Si când Domnul tău a scos urmași din fiii lui Adam, din coastele lor și le-a cerut să marturisească ei înșiși, [zicându-le]: "Nu sunt Eu Domnul vostru?", au răspuns ei: "Ba da, facem mărturie!", pentru ca voi să nu spuneți în Ziua Învierii: Noi am fost fără grija de aceasta! Sau să nu spuneți "Părinții noștri au fost politești mai înainte, iar noi suntem urmași după ei. Vrei Tu să ne pierzi pentru ceea ce au făcut cei mincinoși?"

(Coran, traducerea sensurilor, 7:172-173)

Apoi Allah explică de ce El i-a pus pe oameni să mărturisească faptul că El este Creatorul, singurul Dumnezeu adevărat demn de venerat. El a spus:

“Aceasta în cazul în care vei spune la Ziua Judecății: Într-adevăr noi nu știam

toate acestea... să nu se spună că: Nu știam că Tu Allah ești Dumnezeuul nostru, nimeni nu ne-a spus că trebuie să te venerăm pe Tine Singur”.

Allah a explicat aceasta în cazul în care vei spune: Cu siguranță strămoșii noștri sunt cei care i-au făcut parteneri lui Allah, iar noi suntem urmașii lor, ne vei distruge pe noi pentru ceea ce ei au mințit?

Într-adevăr fiecare copil se naște cu credință în Allah, iar înclinațiile se numesc Fitrah în limba arabă. Dacă un copil este lăsat singur, el Îl va venera pe Allah în felul lui, dar toți copiii sunt afectați de ceea ce văd, de ceea ce îi înconjoară.

Profetul Muhammad (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui) relatează că Allah Preaînaltul a spus: “I-am creat pe servitorii Mei în religia cea dreaptă, dar diavolii îi fac pe ei să meargă greșit”.

Profetul Muhammad (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui) de asemenea a spus: “Fiecare copil este născut cu fitrah, apoi părintii lor îi fac pe ei evrei, creștini, zoroastrieni - la fel cum un animal dă naștere unui progeneruri normale. Ați văzut că vreunul s-ar fi născut mutilat?” (relatare de Bukhari și Muslim)

Dacă oamenii sunt cinstiți cu ei înșiși, vor respinge dumnezeii cei falși și Îl vor căuta pe Allah și calea care a fost făcută ușoară pentru ei, dar dacă ei continuă să-L respingă pe Allah și continuă să venereze creația Lui Allah, va fi mult mai dificil pentru ei să găsească scapare.

Profeții au fost trimiși, cum am menționat mai devreme, fiecărei națiuni și trib să sprijine natura umană care crede într-un singur Dumnezeu. Oamenii sunt născuți cu această înclinație, să-L adore pe El și să întărească adevărul divin în ziua când păcatele se vor descoperi de către Allah. Deși în cele mai multe cazuri învățăturile profeților au fost deformate, pe alocuri rămânând câteva puncte adevărate și greșite. De exemplu, cele zece porunci din Torah, confirmate de Evanghelie, și existența unei pedepse împotriva crimelor, furtului și adulterului. Prin urmare, fiecare suflet va fi socotit pentru credința sa în Allah, pentru acceptarea sau nu a Islamului, pentru supunerea față de voința lui Allah.

Ne rugăm lui Allah Preaînaltul să ne țină pe calea cea dreaptă, să ne călăuzească. El este cu siguranță Cel Iertător. Toată lauda și slava se cuvine Lui, Stăpânul Lumilor, și pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra profetului Muhammad, asupra familiei lui, a companionilor și a celor care i-au urmat.

